

at konsesjonen overensstemmende med andragendet gjøres gjeldende for et tidsrum av 40 år.

I tilslutning til nærværende andragende er det til Hovedstyret innkommet et andragende av 31 oktober 1933 fra Brødbølfoss Elektrisitetsverk om konsesjon på en 22 kV's ledning fra Kjerret i Vinger frem til Riksgrensen, hvor der på svensk side skal oppsettes en transformator. Såfremt tillatelse til utførsel av kraft blir gitt, vil Hovedstyret utferdige den nødvendige tillatelse til utførelse og drift av nevnte ledningsanlegg.

Behandlet i hovedstyremøte den 10 februar 1934.»

Man har forelagt saken for Utenriksdepartementet, som i skrivelse av 5 mars 1934 har meddelt at det ikke har noget å bemerke mot at andragendet innvilges.

Departementet vil efter det foreliggende anbefale at den ansøkte utførselstillatelse blir meddelt i henhold til erhvervsloven av 1917, jfr. lov nr. 19 av 24 juni 1931 § 23 a.

Man finner med hovedstyret ikke grunn til å anbefale at der tilknyttes tillatelsen betingelse om avgift til stat eller kommuner.

Tillatelsen foreslås tidsbegrenset til 40 år fra konsesjonens datum.

De øvrige vilkår som i almindelighet oppstilles ved kraftleiетillatelser antar man er upåkrevet i nærværende tilfelle, hvor det gjelder en så liten kraftmengde.

Forsåvidt utførselstillatelsen blir gitt vil hovedstyret meddele konsesjon på den nødvendige kraftledning til riksgrensen.

Man tillater sig således å

innstille:

Det tillates i medhold av lov nr. 16 av 14 desember 1917, jfr. lov nr. 19 av 24 juni 1931, § 23 a Brødbølfoss Elektrisitetsverk å utføre inntil 10 kW. elektrisk energi til Eda Socken i Sverige.

Tillatelsen gjelder for et tidsrum av 40 år fra konsesjonens datum.

9. Mesnavassdragets Brukseierforening.

(Tillatelse til ytterligere 4 meters senkning av Søndre Mesnavann samt forandring av manøvreringsreglement.)

Kgl. resol. av 16 mars 1934.

Ved kgl. resolusjon av 13 august 1920 er det gitt Mesnavassdragets Brukseierforening tillatelse i henhold til reguleringsloven av 14 desember 1917 til å regulere Nordre og Søndre Mesnavann i det vesentlige overensstemmende med fremlagte planer. Man tillater sig herom å henvise til «Meddelte Vassdragkonsesjoner», bind VII, side 71—92. De godkjente planer går for Søndre Mesnavann ut på en samlet tappehøide av 3,50 m. hvorav 2½ m. senkning. Reglement for manøvrering av reguleringsdammene blev fastsatt ved kgl. resolusjon av 13 mai 1921.

Under 20 januar 1934 har Mesnavassdragets Brukseierforening inngitt søknad om tillatelse til en ytterligere senkning av Søndre Mesnavann, således at den samlede reguleringshøide i dette vann blir 7,50 m.

Søknaden har vært forelagt Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet, som under 24 februar 1934 har avgitt sådan uttalelse:

«Det kgl. departement har under 25 januar d. å. sendt Hovedstyret til uttalelse en søknad med bilag fra Mesnavassdragets Brukseierforening om tillatelse til å foreta en ytterligere regulering av Sør-Mesna. Søknaden, som er datert 20 januar 1934, lyder så:

«Ved kgl. resolusjon av 13 august 1920 har Mesnavassdragets Brukseierforening fått reguleringstillatelse for Sør- og Nord-Mesna og ved kgl. resolusjon av 12 november 1920 for sjøene i Tyrilivassdraget (opprinnelig gitt Ringsaker og Nes almenningstyre).

De samlede magasiner utgjør nu ca. 79 mill. m.³ motsvarende ca. 60 pct. av det gjennomsnittlige avløp for perioden 1919—32. Økningen av Mesnas lavvannsføring er beregnet til 1,9 m.³/sek., idet

XXII

1935

XXIII

93

XIV

37

legges, skal der betales følgende årlige erstatninger:

Til Ringsaker almenning kr. 250,00 uansett om tapning foregår eller ei.

Til Veldre almenning kr. 100,00 for hvert år Sør-Mesna tappes under nuværende laveste reguleringsgrense.

Til de andre (19) grunneiere ved Sør-Mesna kr. 25,00 til hver uansett om tapning foregår eller ei.

Mulig skade som følge av ras eller øket gjerdehold samt besværliggjort eller umuliggjort adkomst til og fra Ringsaker almenningssag, er ikke innbefattet i de nevnte erstatningsbeløp, men blir å erstatte særskilt.

Ifølge de foretatte geologiske undersøkelser antas bl. a. erosjonen i tilløpselvene å ville foregå i et raskere tempo enn hittil. De herhen hørende skadevirkninger antas dog ikke å ville bli av sådant omfang at det kan ha betydning for spørsmålet om hvorvidt reguleringstillatelse bør meddeles.

Departementet er med hovedstyret kommet til at de fordeler tilleggsreguleringen vil bringe ansøkeren, er overveiende i forhold til skaden og ulempene samt omkostningene ved gjennomførelsen av foretagendet, jfr. reguleringslovens § 8.

Man vil derfor anbefale den ansøkte reguleringstillatelse gitt.

Man vil i tilslutning til hovedstyret anbefale at de betingelser som i henhold til kgl. resolusjon av 13 august 1920 er knyttet til den nuværende regulering også gjøres gjeldende for den her omhandlede tilleggsregulering.

Hvad spesielt forholdet til fløtningen angår henviser man til post 11 i disse betingelser.

Som ytterligere vilkår antas dog å burde oppstilles følgende bestemmelser:

1.

Konsesjonæren plikter å anlegge, drive og vedlikeholde en fiskeutklekningsanstalt etter Landbruksdepartementets nærmere bestemmelse, hvis dette finner den nødvendig for derigjennem å avhjelpe skade som følge av tilleggsreguleringen.

2.

Til anlegg og drift av reguleringsanleggene ved Søndre og Nordre Mesnavann skal utelukkende anvendes funksjonærer og arbeidere som har norsk innføds- eller statsborgerrett. Vedkommende myndighet kan dog tillate undtagelser fra regelen når behovet for spesiell fagkunnskap eller øvelse eller andre avgjørende hensyn gjør det nødvendig eller særlig ønskelig. Såfremt ikke offentlige hensyn taler derimot kan fremmede arbeidere også tillates benyttet når de har hatt fast bopel her i riket i det siste år.

For hver dag nogen i strid med foranstående bestemmelser er i konsesjonærens tjeneste erlegges til statskassen en løpende mulkt stor inntil kr. 50,00 — femti kroner — for hver person.

3.

Konsesjonæren skal ved bygning og drift av reguleringsanleggene ved Søndre og Nordre Mesnavann anvende norske varer, for såvidt disse kan fåes like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at der er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mere enn 10 pct. overstiger den pris med tillagt toll, hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er der adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen landet fallende arbeide og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pct. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges.

Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pct. av den utenlandske vares pris (eksklusiv toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer, når særlige hensyn gjør det påkrevd.

For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegges konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15

— femten — pct. av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

Enn videre vil man anbefale at det ved kgl. resolusjon av 13 mai 1921 fastsatte manøvreringsreglement forandres overensstemmende med hovedstyrets ovennevnte forslag.

I henhold til det anførte tillater man sig å

innstille:

1. Det tillates Mesnavassdragets Bruks-eierforening å regulere Søndre Mesnavann ved ytterligere 4 meters senkning overensstemmende med fremlagt plan og på de i Arbeidsdepartementets foredrag av 16 mars 1934 anførte betingelser.
2. Det ved kgl. resolusjon av 13 mai 1921 fastsatte manøvreringsreglement for regulering av Søndre og Nordre Mesnavann forandres således som anført i Arbeidsdepartementets foredrag av 16 mars 1934.

10. Aktieselskapet Union (Union Co.).

(Tillatelse til å endre selskapets vedtekter.)

Kgl. resol. av 6 april 1934.

Ved kgl. resolusjon av 27 oktober 1922 blev der i medhold av den almindelige konsesjonslov av 14 desember 1917 § 36 annet ledd meddelt Aktieselskapet Union (Union Co.) tillatelse til i forbindelse med nedskrivning av den ordinære aksjekapital til 3,6 mill. kroner å utvide sin grunnkapital ved utstedelse av preferanseaksjer til et beløp av 20 mill. kroner samt ved utstedelse av nye ordinære aksjer til et beløp av 3,4 mill. kroner, således at selskapets samlede grunnkapital utgjør 27 mill. kroner, fordelt på 135 000 aksjer à kr. 200,00.

Tillatelsen blev tilknyttet følgende betingelser:

- «1. Selskapet skal ha sitt sete her i riket og dets styre og representantskap skal til enhver tid utelukkende bestå av norske statsborgere.
2. Bestemmelsene i § 3 i selskapets vedtekter om eiendomsovergang av ak-

sjene kan ikke forandres uten Kongens samtykke.

3. Selskapet skal senest innen utgangen av juni måned hvert år gjennom vedkommende overøvrighet innsende til Arbeidsdepartementet innberetning om mulige forandringer i styrets eller representantskapets sammensetning samt en ved den samlede bestyrelses underskrift betegnet fortegnelse over selskapets aksjonærer med opplysning om disses statsborgerlige stilling og hvor mange aksjer de hver især eier.»

Den i betingelsen post 2 nevnte § 3 i selskapets gjeldende vedtekter inneholder følgende bestemmelse, som i almindelighet vil utelukke overdragelse av aksjer til ikke norske statsborgere eller ikke helt norske selskaper:

«Enhver eiendomsovergang av aksjer må for å være gyldig overfor selskapet anmeldes for styret, som — uansett om vedkommende aksjer tidligere har tilhørt norske statsborgere eller ikke — har å nekte godkjenning av eiendomsovergang av aksjer til ikke norske statsborgere eller selskaper eller til norske selskaper, hvis grunnkapital ikke er helt norsk, herfra dog undtatt Norges Bank, norske sparebanker og norske bankaksjeselskaper.»

Ved kgl. resolusjon av 13 juni 1930 blev det dernæst gitt selskapet tillatelse til i forbindelse med nedskrivning av den daværende grunnkapital til 10,7 mill. kroner å utvide grunnkapitalen til et samlet beløp av 18 mill. kroner.

Ved skrivelse av 19 januar 1934 har Union Co. søkt om adgang for styret til å godkjenne eiendomsovergang av aksjer til norske aksjeselskaper eller selskaper med begrenset ansvar som har helt norsk styre og sete i Norge, når minst $\frac{8}{10}$ av grunnkapitalen er norsk.

Selskapets nevnte skrivelse er sålydende:

«Ved kgl. resolusjon av 27 oktober 1922 fikk vårt selskap tillatelse til å utvide sin aktiekapital på vilkår som på forhånd var godkjent av selskapets styre. Blandt

XXII

1935

V